

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΤΗΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἐπιθυμοῦσα πρὸ καιροῦ τὰ ἔδη διαλελυμένην τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ διεκοσπισμένον τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀλαζόνος Κιουταχῆ, κατάρθωσε, καὶ μεταξὺ πολλῶν δυσκελιῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων, τὰ συστήσῃ πλησίον τῶν ἐχθρῶν ἰσχυρὸν στρατόπεδον εἰς Ἐλευσίνα. Ἐφθασαν ἤδη ἐκεῖ καὶ οἱ ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Παλαμῆδου ὀπλάρχῃ, καὶ ὁ Κ. Δημήτριος Καλέγγης, καὶ περιμένονται ὅσον οὕτω τῶν Σουλιωτῶν καὶ τῶν Ἡπειρωτῶν τὰ σώματα, καθὼς καὶ τὰ τῶν στρατηγῶν Ἀ. Λόντου καὶ Ἰ. Νοταρᾶ. Δὲν ἔμενον λοιπὸν ἄλλα Ἑλληνικὰ ὅπλα εἰς ἀπραξίαν εἰμὴ τὰ Ὀλύμπια· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἔδειξαν πρὸ πολλοῦ τὴν ἐπιθυμίαν των ὅτι εἶναι ἔτοιμα νὰ ἐκστρατεύσωσιν, ὅπου ἤθελον διαταχθῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις θέλουσα νὰ κινήσῃ καὶ τὰ ἀνδρεία ταῦτα στρατεύματα κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα κρίσιμους περιστάσεις, διέταξε τὸν Κύριον Ἰ. Κωλέτην, νὰ παραλάβῃ τὰ δύο πολεμικὰ πλοία, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλήσαμεν εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος, καὶ νὰ περᾶσιν εἰς Σκόπελον, Σκιάθον καὶ Σκύρον, διὰ νὰ συνάξῃ καὶ συγκεντρώσῃ τὰς εἰς τὰς νήσους ταύτας διεσπαρμένας δυνάμεις, καὶ νὰ τὰς κινήσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. Ὁ Κύριος Κωλέτης ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν κατὰ τὴν 13 τοῦ ἐνεστώτος μηνός. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ ἀπεσταλμένου ἠνωμένη μετὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἀρχηγῶν τῶν στρατευμάτων ἐκείνων, Καρατάσιου, Γάτζου, Μωίνου, Δευσιώτη καὶ λοιπῶν, θέλουσιν ἐκπληρώσει εὐτυχῶς τὴν διακὴν τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἔφασιν εἰς τὸ νὰ ἔδη διαλελυμένην ὁλοτελῶς τὸ περὶ τὰς Ἀθήνας ἐχθρὸν στρατόπεδον.

— Μανθάνομεν ἀπὸ Θετταλίας ὅτι τὸ νέον τοῦ σουλτάνου σύστημα δὲν εὐδοκίμει εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Τουρκίας· ὅτι ὁ πασσᾶς τῆς Σκῶδρας καὶ ὁ τῆς Βουναῖς ἐκτρίχθησαν ἀνταρταί, διότι δὲν ἤθε-

λησαν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν περὶ συστάσεως τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος σουλτανικὴν διαταγὴν· ὅτι εἰς Θεσσαλονίκην ἐπέμψθη ἐπίτηδες ὁ Σαλήμ-πασσας εἰς ὁργανισμὸν τακτικοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ μόλις ἐδυνήθη νὰ καταγράψῃ ἕως 60· ὅτι καὶ 12 μπεΐδες τῆς Ἀλβανίας, διορισθέντες νὰ συναΐωσι στρατιώτας εἰς τὸ τακτικόν, δὲν ὑπήκουσαν· ὅτι εἰς τὴν Λάρισσαν οὐδὲ ἠθέλησαν ὅλως νὰ δώσωσιν ἀκρόατιν εἰς τὸν σουλτανικὸν ὀρισμὸν. Εἰς τὴν πύλιν ταύτην ἔρχεται ὁ μέγας ἱμπροχώρης, διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ πράγματα, καὶ ἐλέγετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσδιορίσῃ τὰ δασίματα τοῦ ῥαγια εἰς 33 γρόσια τὸν χρόνον. Ὁ ἐκεῖ ἐυρισκόμενος Γκέκα-πασσᾶς ἐπισκάλεσεν ὅλους τοὺς καπιτάνους τοῦ Ὀλύμπου εἰς προσκύνησίν του· ἀλλὰ δὲν ὑπήγε κύνεις, καὶ διὰ τὴν ἀπειθειαν τοῦ καπιτάνου τοῦ τμήματος τῆς Ραψάνης ἀπεκεφάλισεν ὁ πασσᾶς δύο προεστώτας τῆς κωμοπόλεως ταύτης. Πέντε ἀδελφοὶ καπιτάνοι, Ψηρέοι λεγόμενοι, ἐφορεύθησαν διὰ μυστικῆς αὐτοῦ προσταγῆς. Οἱ καπιτάνοι τοῦ Ὀλύμπου καὶ οἱ περὶ τὸν Ὀλυμπον ἐτοιμάζονται εἰς πόλεμον· διότι ἐσυναχθήσαν κατὰ τοὺς τόπους ἐκείνους ἕως 2000 Τούρκοι. Ὁ Σαλήμ-πασσας, καὶ ὁ μοναχιδότης τοῦ Βῶλου καθηρέθησαν, καὶ ἐσφραγίσθησαν τὰ πράγματά των. Ὁ Ὁμέρ-πασσας Βριώτης ἐδιωγίσθη νὰ ὑπάγῃ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Σοφίαν, καὶ δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Θεσσαλονίκη εὐρίσκεται εἰς ἀταξίαν.

— Τὴν τρομερὰν πυρκαϊάν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διεδέχθη ἄλλη εἰς τὴν Χρυσούπολιν [Σκούταρι]. Ἐκεῖνη κατέφθειρε τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς ὀθωμανικῆς μητροπόλεως· αὕτη τὸ ἥμισυ τῆς Ἀσιατικῆς ταύτης πόλεως. Ἐπὶ τῶν πυρκαϊῶν τούτων γίνεται προσέτι πρόδηλον, ὅποια δυσχερέσκεια ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τὰς σουλτανικὰς καινοτομίας. Εἶναι γνωστὴν ὅτι αἱ περισσότεραι πυρκαϊαὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἐργα χειρῶν ἀνθρώπων δυταρστημένων καὶ παρωργισμένων.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Ἀ. Θ. Ἀριθ. 248 ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου Ἐ. Ν. τ' ἀκόλουθα: "Τὴν 16 τοῦ Αὐγούστου ἤσταλτο τὴν ἀμείναι τῆς Ἀλεξανδρείας

ας 48 πολερικὰ πλοῖα Τουρκικὰ, διωρισμένα εἰς τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν, ἡ ὁποία παρασκευάζεται μετὰ μεγάλης δραστηριότητος. — Οἱ πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας κατεστρατοπεδευμένοι Ἀραβες ἀσκούνται καθ' ἑκάστην πρωΐαν μετὰ μεγίστης ἀκριθείας. — Ὁ αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ ναύαρχος τῆς Ἀγγλίας Κύριος Μενάρδος Κόδριγγτον, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τὸ δίκροτον πλοῖον Βιντσρκάστλε (Mindsorcastle) κανονίων 74, ἐπαγορεύθη διάδοχος τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος τοῦ Κυρίου Harry Neal κατὰ τὴν διοίκησιν. »

Ὁ Συνταγματικὸς ἀπὸ 2 Αὐγούστου κοινοποιεῖ μίαν καισιότατην προᾶξιν, ἀξίαν τῶντι πνευματικῶ πατρὸς, τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης : « Μία ἐνδεὴς οἰκογένεια τῆς Ῥώμης ὑπῆγεν εἰς τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας, διὰ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνδείας, καὶ νὰ βοηθηθῇ· ἀλλ' ὁ ἐφημέριος ἀπεποιήθη ἐπιμόνως τὴν αἴτησιν αὐτῆς ἐπὶ προφάσει ὅτι ἔπρεπε νὰ βοηθηθῶσιν οἰκογένειαι περισσοτέρας ἀνάγκης ἔχουσai. Ὁ πάπας Λέων ΙΒ' ἔμαθε τοῦτο, καὶ μίαν ἐσπέραν, περὶ τὴν δεκάτην ὥραν [δύο ὥρας πρὸ τοῦ μεσονυκτίου] ὑπάγει, συνυδευμένος ὑφ' ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ αὐλῆς, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πτωχῆς ἐκείνης οἰκογενείας, καὶ κρούει τὴν θύραν. Ταραχθέντες οἱ ἐνδον διὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς ὥραν τόσον ἀνάγκαστον ἀποροῦσι, καὶ ἀποποιοῦνται τὴν ἀνοιξιν τῆς θύρας· ἀλλ' ἐνδίδουσι τελευταῖον, καὶ ἐν ᾧ ὁ ἅγιος πατὴρ ἐξέταξε περὶ τῆς καταστάσεως τῆς οἰκογενείας, καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς δυστυχίας αὐτῆς, εἰς τῶν παρισταμένων ἐγνώρισεν αὐτόν, καὶ ἐβόησε : Τί βλέπω ! Πάτερ ἄγιε ! καὶ ἀμέσως πίπτουσιν ὅλοι εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ περιβάλλουσι τὰ γόνατα αὐτοῦ. Ὁ ἅγιος πατὴρ κινηθεὶς τὴν ψυχὴν μέχρι δακρύων, ἤγειρε τοὺς προσπεσόντας, ἀφῆκεν εἰς αὐτοὺς μίαν πιστότητα χρημάτων, καὶ ἀνεχώρησε. Τὴν ἐπαύριον ἔλαθεν ἡ οἰκογένεια ἐκείνη τὴν ἐξασφαλιστικὴν ἀποδείξιν σιτηρεσίου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ ὁ ἐφημέριος εἰς ποινὴν τῆς ὀλίγης αὐτοῦ συμπαθείας καὶ ἀγάπης. »

— Ὁ αὐτὸς ἀπὸ 3 Αὐγούστου περιέχει τὸ ἀκόλουθον :

« Εἴπαμεν πρὸ ἡμερῶν ὅτι εἰς Νεμουσσὺν (Nimes) ἐσυγκροτήθη ἑταιρεία ὑπὲρ Ἑλλήνων, συγκειμένη ἐκ καθολικῶν καὶ προτεσταντῶν, καὶ ἔπρεπε νὰ προσθέσωμεν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται νομίζομεν ὅτι παρετήρησαν, ὅτι εὐρίσκεται προσέτι εἰς αὐτὴν τὴν ἑταιρείαν καὶ τινες νέος Ἰσραηλῆτες ἐξαίρετος διαφερόντως διὰ τὰ φυσικά του προτερήματα καὶ τὸν πατριωτισμὸν του, ὁ Κύριος Ἀδόλφος Κρεμιεύς (Cremieux), περὶ τοῦ ὁποίου πολλάκις ὠμιλήσαμεν, καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέκτησεν ἐντιμὸν τάξιν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι βαδίζουσι τὴν ὁδὸν, ἣτις μόνη ἡμπορεῖ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς εὐδαίμονα κοινωνικὴν ὑπαρξιν, τὴν τῶν προτεστημάτων, τῆς βιομηχανίας, καὶ τῶν γενναίων φρονημάτων. »

Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον μῆνα, ὅτε τὸ τακτικὸν στράτευμα ἐπέρασεν ἐκ Καρύστου, μετὰ τὴν ἐκεῖ ἀπετυχίαν, εἰς Τήνον, ἐφονεύθη ὁ ταγματάρχης τοῦ Α' τάγματος, Κύριος Θεόδωρος Στέφανος, παρὰ τριῶν στρατιωτῶν ἐκ τοῦ λόχου τῶν εὐζώνων τοῦ αὐτοῦ τάγματος. Οἱ φονεῖς ἐσώθησαν διὰ τῆς φυγῆς. Ἀλλὰ πρό τινων ἡμερῶν ἐγνώρισθη εἰς ἐξ αὐτῶν μετῃμφισμένος, καὶ ἐσυλλήφθη. Συνεκροτήθη ἀμέσως πολεμικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐξετάσαν ἀκριβῶς, καὶ κρίναν δικαίως καὶ ἀπρεσπολήπτως, κατὰ τοὺς Γαλλικοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους ἡ Ἑλλὰς προσήρμοσεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν της, εὐρῆκε τὸν συλληφθέντα, φοιέα τοῦ εἰρημένου ταγματάρχου· διὸ καὶ ἀπεφάσισεν.

« Ὁ Μῆτρος Γεωργούλης, ἀποδειχθεὶς φονεὺς τοῦ ταγματάρχου Στεφάνου, θέλει παιδευθῇ μετὰ τὴν ποινὴν τὴν ἀνήκουσαν εἰς φονέα, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τῶν στρατιωτικῶν Γαλλικῶν νόμων (τίτλ. ἡ.), λέγον ὅτι, « Ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ σηκώσῃ ἄρμα ὁποιοῦνδήποτε, ποτε ἐναντίον ἐνὸς ἀρχηγοῦ, εἶναι ἄξιος θανάτου. » διὰ τοῦτο ὁ Μῆτρος Γεωργούλης καταδικάζεται εἰς τὸν θάνατον· αὐτὸς δὲ ὁ θάνατος θέλει ἐνεργηθῇ διὰ μέσου τοῦ τουφεκίσματος ἕως ν' ἀποθάνῃ. » Ἡ ἀπόφασις τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου ἐξετελέσθη ἀμέσως εἰς τὰ Ἀρμελάκια τῆς Σαλαμῖνος κατὰ τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς πρὸς κοινὴν ὅλου τοῦ συντάγματος εὐχαρίστησιν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας θέλουσιν ὑπόκεισθαι καὶ οἱ ἄλλοι δύο συνένοχοι τοῦ εἰρημένου Μῆτρον.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.
Κύριε !

Εἰς τὸν Ἀριθ. 91 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἀνέγνωσα ὅτι οἱ ἐχθροὶ μετὰ τὴν εἰς Χαϊδάρι μάχην ἐφόνευσαν 30 αἰχμαλώτους Ἑλλήνας. Τοῦτο ἄλλος παρὰ τοὺς Τούρκους βέβαια δὲν ἡμπέρει νὰ πράξῃ· διότι αὐτοὶ μόνοι οὔτε ἐθνικὰ οὔτε πολεμικὰ δίκαια γνωρίζουσιν. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν 30 ἐκείνων ἀδίκως φονευθέντων ἦτον καὶ τις νέος, τοῦ ὁποίου τ' ὄνομα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μείνῃ ἄγνωστον εἰς τὸ πανελλήνιον. Ὁ νέος αὐτὸς ἦτον ὁ Κ. Ἀστέριος Ἰδὸς ἐξ Ἀρμελακίων τῆς Θετταλίας, ὑπολοχαγὸς α' εἰς τὸ σῶμα τῶν πυροβολιστῶν (*), πεπαιδευμένος τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν, καὶ δεδιδαγμένος εἰς Μασσαλίαν τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἐξ ἧς μελέθρασε καὶ σύγγραμμά τι περὶ πυροβολικῆς, καὶ ἔμελλε νὰ τὸ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ ἴψου εἰς ὠφέλειαν τῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀσχολουμένων. Ὁ ἄξιος οὗτος πυροβολιστῆς, φιλοτιμούμενος νὰ πληρώσῃ ἰερὰ χρέη πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἀρχηγὸν του, ἐγένετο θῦμα τῆς φιλοτιμίας του. Εἰς τὰς δύο μάχας εἰς Χαϊδάρι ἔδειξε τὴν ἐπι-

(*) Μανθάνομεν παρ' ἄλλων ὅτι ὁ Ἰδὸς ἐνεβλήθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῶν κανονίων εἰς Χαϊδάρι, πολεμῶν διὰ τοῦ ξίφους, καὶ δὲν κατεδύθη νὰ πείσῃ ζῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.

τηρείσθαι, καὶ τὴν εὐτολίαν, ὥστε ἐπὶ κέρει καὶ θανάτῳ παρ' ἀπάντων. Εὐσέλως διευθύνων τὰ κανόνια ἐπὶ τὴν μέγιστον εἰς τοὺς ἐχθροὺς βλάβην. Ἀλλὰ τὰ κανόνια ἐδλάφθησαν διὰ τὴν κακὴν αὐτῶν κατασκευὴν, καὶ ἔπεσον κατὰ γῆς· ὁ δὲ φιλότιμος Ἰσὺς ἀνεσήκωσεν αὐτὰ, καὶ ἐπυροβόλει δι' αὐτῶν, διὰ τὰ μὴ δείξῃ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τὴν βλάβην. Θέλων δὲ νὰ σώσῃ μετὰ τὴν μάχην ὅ,τι κατ' αὐτὴν δὲν ἀπώλεσεν, ἀπώλετο αὐτὸς ὁ Ἰσὺς. Ἐπιάσθη ζῶν κατ' αὐτὸν σχεδὸν τὸν ἴσον τῶν κανονίων, καὶ ἐλαβον μετέπειτα διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

Ἰσὺς ἦτον νέος, μόλις 21 ἢ 22 ἐτῶν, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν μόνον, ὅχι καὶ τὸ φρόνημα· ἡ δὲ σεμνότης αὐτοῦ, ἡ τιμιότης, ἡ ἀγαθότης τῆς ψυχῆς, ἡ χρηστότης τῶν ἡθῶν, τὸ φιλόπατρι ἦσαν τῶν αὐτῶν, ὅποια δύνανται δικαίως νὰ προσληθῶσιν εἰς παράδειγμα ὅχι μόνον εἰς τοὺς ὁμήλικας τοῦ νέου, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας, καὶ μάρτυς ταύτου ὅλον αὐτὸ τὸ σύνταγμα. Μόνον εἰς τὰ ἥθη τοῦ χρηστοῦ αὐτοῦ νέου δὲν ἔλαβον ἰσχύον οὔτε τὰ κακὰ παραδείγματα, οὔτε αἱ κακαὶ ὁμιλίαι, ὡς ἔλαβον ἰσχύον, κατὰ δυστυχίαν, εἰς πολλοὺς ἄλλους νέους, κάκιστα ἐξηγούντας τὴν στρατιωτικὴν ἐλευθερίαν. Τὰς κακὰς ὁμιλίας ἀπέφευγε πάντοτε ὡς ὀλέθριον πάγην. Ἐν συντόμῳ ὁ Ἰσὺς ἦτον τὸ καύχημα τοῦ σώματος τῶν πυροβολιστῶν, καὶ ὁ στολισμὸς ὅλου τοῦ συντάγματος, παρὰ τοῦ ὁποῦ καὶ ἐθρηνήθη, καὶ θρηνεῖται δικαίως.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ἐτίμων πολὺ τὸν νέον ζῶντα διὰ τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητά του πριτεγήματα· τιμῶ αὐτὸν καὶ ἀποθανόντα, καὶ δὲν εὐχμαι ἄλλο, εἰμὴ ὁ βίος τοῦ μακαρίτου Ἰσὺ νὰ γενῇ βίος κοινὸς ὅλης τῆς ὑπὲρ πατρίδος στρατευομένης Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἡ ὅποια μάλιστα ὑπόκειται καὶ περισσότερον εἰς τὴν διαφθοράν.

Θέλετε κάμει, Κύριε, μεγάλην χάριν εἰς τὸ σύνταγμα, ἂν θελήσῃτε νὰ καταχωρίσῃτε τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα.

Μένω κ. τ. λ.

Ἐξ Ἀμπελακίων τῆς Σαλαμίνος 1826 Σεπτ. 14.

Ὁ αξιωματικὸς * * *

Τὰ λοιπὰ δύο ἔγγραφα, εἰς τὴν κατὰ τῶν Θερμιωτῶν πράξιν τοῦ Αὐστριακοῦ κυβερνήτου ἀναφερόμενα.

Αριθ. 183. Ἡ διευθυντικὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐπιτροπὴ

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον ἱππία, καὶ δικηγόρον τοῦ βρικίου, Ὁρίων, τῆς καίσαρσβασιλικῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος, Κύριον Ἰ. Ἀλδέρτην.

Οἱ κάτοικοι τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Θερμιά χωρίου Σύλλακκα δευτεπαθῶς ἀνέφεραν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ὅσα ἡ ἐξοχότης σας κατ' αὐτῶν ἐπεχειρήσθητε, διὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃτε, νὰ πληρώσωσι πρὸς

τὸν ἀντιπρόξενόν σας Κύριον Γρόπιον τὰ ὅποια ἔκαμεν ἔξοδα πρὸ πέντε χρόνων, ὅτε δι' αἰτίαν τοῦ ναυαγήσαντος Σουηδικοῦ βρικίου, ληστευθέντος, ὡς λέγετε, παρὰ τῶν αὐτῶν κατοίκων, ἦλθεν εἰς ταύτην τὴν νῆσον.

Κύριε! πρὶν ἐπιφέρῃτε τὴν δύναμιν καὶ βίαν ἐναντίον τῶν δυστυχῶν τούτων, ἡμπορούσατε νὰ συνεννοηθῇτε μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις τὴν κυβερνήσιν τῶν νήσων τούτων, ἥτις εἶχε δύναμιν νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς νὰ πληρώσωσι ὅσα νομίμως ἀπαιτεῖ ὁ Κύριος Γρόπιος. Ἐὰν δὲ εἴχετε ὀνηγίας τοιαύτας, ὡς λέγετε, νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν δύναμιν καὶ βίαν ἐναντίον τῶν δυστυχῶν τούτων, δὲν διετάχθητε καὶ νὰ τὴν ἐνεργήσῃτε πρὸ τῆς δοθείσης ὀνηγίας, καὶ ἐν ᾧ οἱ δυστυχεῖς αὗτοι, ἐπαπειλούμενοι ἀπὸ γενικὴν καταστροφὴν, ὡς τοὺς εἰδοποιεῖτε εἰς τὸ ὑπ' Αριθ. 68 ἔγγραφόν σας, δὲν ἠρνήθησαν τὴν πληρωμὴν· ἀλλὰ παρεκάλουν, νὰ τοὺς γένη συγκατάβασις, καὶ νὰ τοὺς δοθῇ διορία εἰς τὴν σύναξιν αὐτῶν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τεύτῳ ἐπεμψαν ἀπεσπασμένους πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας, πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ὁποίων ἐκινήσατε διὰ νυκτὸς δύναμιν στρατιωτικὴν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃτε μετὰ πῦρ καὶ σιδήρον τοὺς ἀδυνάτους τούτους.

Πόσον τρόμον καὶ ταραχὴν ἐφέρετε ἐναντίον τῶν δυστυχῶν τούτων, οἱ ὅποιοι ἐξέλαβον τοὺς ἐπερχομένους, Τούρκους μετασχηματισμένους, ἔχετε μάρτυρας αὐτόπτας τοὺς ἰδίους στρατιώτας καὶ αξιωματικούς σας· καὶ ἀντιδρῶσιν ἀκόμη εἰς τὰς ἀκοάς σας οἱ ὀδυρμοὶ τῶν γυναικῶν, αἱ ὅποιαι ἄφησαν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς δρόμους τὰ ἔγκυα.

Πόσον δὲ θραυστικὸν ἤθελε φαῖναι τοιοῦτον κίνημα, ὡς ἐκ μέρους σας, εἰς τὸν εὐνομούμενον κόσμον, καὶ δυτάρεστον εἰς τὴν καίσαρσβασιλικὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα, εἴθε ἱκανὸν νὰ τὸ γνωρίσῃτε, συμβουλευόμενοι τὸ δίκαιον καὶ νόμιμον.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν ν' ἀφήσῃτε ἡσύχους τοὺς δυστυχεῖς τούτους, καὶ ἐὰν δὲν ἐπλήρωσαν ἄχρι τοῦδε τὰς νομίμων ἀποζημιώσεων τοῦ Κυρίου Γροπίου, νὰ εἰδοποιήσῃτε τὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τοὺς διατάξῃ νὰ πληρώσωσι, ὅσα νομίμως ἤθελαν καθυποδελθῇ.

Ἐν Σύρῃ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1826.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Μ. Ἀ. Τζαμαδῆς.

Ν. Χρυσόγελος.

(Τ. Σ.)

Ὁ γραμματεὺς

Δ. Σαλτέλης.

Ὅτι ἴσον ἀπαλλάκτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Σύρῃ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1826.

Ὁ γραμματεὺς

Δ. Σαλτέλης.

Πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν
τῆς Ἑλλάδος

Ἡ διευθυντικὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους Ἐπιτροπὴ.
Ἐγκλείεται ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ κατὰ τὴν
νῆσον Θερμίας χωρίου Σύλλακκα, καὶ τοῦ ἐκεῖ ἐνοι-
κιαστοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων πληροφореῖται ἡ Σ. Διοί-
κησις τὰ ἐκεῖ συμβάντα κατὰ τὴν 30 καὶ 31 τοῦ
παρελθόντος ἀπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ Αὐστριακοῦ βρι-
κίου, Ὁρίων, Κύριον Ἰωάννην Ἀλδέρτην, ἔχοντα
ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του καὶ μίαν Αὐστριακὴν Γυλέταν.
Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου του, εἶχε δια-
ταγὴν ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸν ἀντιναύαρχον, διὰ ν' ἀ-
παιτήσῃ τὰ ὅποια ἔκαμεν ἔξοδα ὁ τῶν Ἀθηνῶν ἀν-
τιπροξένος Κύριος Γρόπιος, ὅτε πρὸ πέντε χρόνων
ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, διὰ νὰ σώσῃ τὰ ναυά-
για τοῦ ἐκεῖ κατὰ τὸ ἀκρωτήριο ταύτης τῆς νῆσου
ναυαγήσαντος Σουηδικοῦ πλοίου φορτωμένου δειάφον.

Ὁ Κύριος Γρόπιος ἐγκαλῶν τοὺς Θέρμιους, ὅτι
διήρπασαν τὸ φορτίον ταῦτο, τὸ ὅποιον ἐξέβαλον ἀπὸ
τὴν θάλασσαν καὶ συνεμερίσθησαν μετὰ τοῦ καπιτά-
νου, ἐξήτει τὸ πρῶτον παρ' αὐτῶν τὰ ἔξοδά του πε-
ρίπου δύο χιλιάδας γρόσια, τὰ ὅποια δὲν ὑποχρε-
ῶντο οἱ Θέρμιοι νὰ πληρώσωσιν. Ἀλλ' εἰς ταύτην
τὴν περίστασιν, ὅτε ἐφοβεῖζοντο μὲ τελείαν κατα-
στροφὴν, ὥς τοὺς εἰδοποιεῖ ὁ Αὐστριακὸς διοικητὴς
μὲ τὸ ἐσώκλειστον ἐγγράφον, μὴν ἔχοντες ποῦ νὰ
καταφύγωσι, διότι δὲν τοὺς εἶδεδετο καιρὸς, ἤναγκά-
σθησαν ν' ἀγυράσωσι τὴν σωτηρίαν των. Ἀλλὰ, διὰ
νὰ οἰκονομήσωσι 427 τάληρα, τὰ ὅποια ὁ Κύριος
Γρόπιος ἀπαιτοῦσεν ἀντὶ τῶν πρότερον 200, ἐπα-
ρακαλοῦσαν τὸν εἰρημένον κόνσουλον, νὰ τοὺς κάμῃ
τινὰ συγκατάβασιν, καὶ νὰ τοὺς δώσῃ καιρὸν, σκο-
πὸν ἔχοντες ἐν τούτῳ ν' ἀναφερῶσι πρὸς τὴν Σ.
Διοίκησιν. Ὁ ἀθηναῖος αὗτος ἀπέδωκε τὰς δεήσεις
αὐτῶν μὲ πολλὰς ὑδρεῖς, καὶ ἔφυγεν ὅλος πνέων
δυμῶν. Οἱ Θέρμιοι παρεκάλεσαν τὸν γραμματικὸν τοῦ
Κυσακίου τινὰ, νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς
τὸν διοικητὴν τοῦ βρικίου, καὶ ἔπεμψαν μετ' αὐτοῦ
δύο ἐκ τῶν σημαντικῶν, διὰ νὰ παρακαλέσωσιν αὐτόν.

Ἐν ᾧ οἱ δυστυχεῖς Θέρμιοι ἐπρόσμενον τοὺς ἀ-
πισταλμένους των, τοὺς ὁποίους ἐκράτησε μὲ δεσμὰ
ἡ φιλάνθρωπος αὗτος, ἐξαίφνη περὶ τὸ μεσονύκτιον
ἔπεσεν ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, ὅταν ἀπὸ
τοῦς πυρμένας ἔμαθον ὅτι καταδύνουσιν ἀπὸ τὰ ὄρη
Τούρκοι μεταμορφωμένοι. Οὗτοι ἦσαν ἑκατὸν στρα-
τιῶται, τοὺς ὁποίους ἀπεδίδασεν ὁ Αὐστριακός, καὶ
ἀδήγησεν ὁ ὑποπρόξενος τῶν Θερμίων καὶ συμπατριώ-
της των Ζωρξὴς Μάξης διὰ τῶν ὁρέων, φέροντας
τρίσσερα μικρὰ κανόνια, ροκέτας, καὶ τὰς λοιπὰς
πυρομηχανάς.

Οἱ δυστυχεῖς Θέρμιοι ἐν τῷ μεταξὺ τῆς πρεσβεΐ-
ας δὲν ἐπρόσμεναν τοιοῦτον κίνημα ὡς ἐκ μέγους τοῦ
Αὐστριακοῦ. Ἐξέλαδον λοιπὸν τοὺς Αὐστριακοὺς ὡς

Τούρκους, ἢ ληστὰς, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐρωτηθέντες
δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποκριθῶσιν, ἔρριψαν εἰς πόν ἀέρα
ἐν τουφέκι, καὶ τότε ἤχησαν τὰ ὄρη ἀπὸ τοὺς του-
φεκοβολισμοὺς καὶ κανονισμοὺς τῶν Αὐστριακῶν. Τὰ
ἀκόλουθα τούτων συμπεραίνει καθεὶς, ὅποια ἔπρεπε
νὰ ᾔηται, καὶ φαίνονται εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν
Θερμίων.

Ἀφ' οὗ ἔγινε γνωστὸν ὅτι οἱ νομιζόμενοι Τούρκοι
εἶναι Αὐστριακοὶ, ἐπαρρήσιάζθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἐσώ-
κλειστος τοῦ Αὐστριακοῦ προκήρυξις πρὸς τοὺς κατοι-
κους, ὅτι ἡ ἐκστρατεία δὲν εἶναι κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ
κατὰ τριῶν μόνον, τῶν πρωταιτίων καὶ ἐνόχων τῆς
διαρπαγῆς τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, καὶ οὗτοι ἦσαν
οἱ δυστυχεῖς δημογέροντες, ἄνθρωποι γνωστοὶ καὶ τί-
μιοι πολῖται, καὶ ἐχθροὶ διὰ τοῦτο τοῦ ῥηθέντος ὑ-
ποπροξένου τῶν Θερμίων Ζωρξῇ Μάξῃ, ἀνθρώπου
βδελυροῦ καὶ ὀλεθριωτάτου εἰς ἐκείνην τὴν νῆσον.
Ὁ Αὐστριακὸς, φαίνεται, ὅτι μετεμελήθη, καὶ ἐτρο-
πολόγησεν ὕστερον τὸ πρᾶγμα, νομίσας εὐσχημότε-
ρον νὰ φανῇ, ὅτι πολεμεῖ τρεῖς μόνον, καὶ ὅχι
ὀλόκληρον λαὸν ἁθῶν· καὶ τὴν ἐσώκλειστον προκήρυ-
ξιν ἐπενόησεν ὕστερον πολὺ τοῦ κινήματός του·
διότι μήτε ἠκούσθη, μήτε ἐπαρρήσιάζθη προῦν, μή-
τε ἀνάγκη ἦτον θέσθαι τήσδε δυνάμεως, ἐὰν ἐμε-
λεῖτο ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον τριῶν.

Οἱ δυστυχεῖς δημογέροντες ἔφυγαν ἀπ' ἐκείνης τῆς
νυκτὸς, ἀφήσαντες τὰς οἰκογενεῖας των εἰς τοὺς δεσ-
μούς, καὶ τὸ χωρίον των εἰς ἐκείνην τὴν κατάστα-
σιν, καὶ ἦλθον εἰς Σύραν, φέροντες εἰς τὴν Ἐπι-
τροπὴν τὴν ἐσώκλειστον ἀναφεράν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐκ
μέρους τῆς, μήτε ν' ἀποδῶναι τοὺς δυστυχεῖς τούτους.
Ἐγραψε λοιπὸν πρὸς τὸν Αὐστριακὸν τὴν ἐσώκλει-
στον ἐπιστολὴν, καὶ ἔκρινεν ἐν ταύτῳ ἀναγκαῖον
ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ
λάβῃ τ' ἀνάλογα μέτρα, καὶ νὰ γωρίζῃ τὰς ἐκ-
μέρους τῶν Αὐστριακῶν ἀθεμίτους πράξεις καὶ πασα-
νομίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐνεργοῦσι πολὺ, οἱ ἀντι-
προξένοι καὶ ὑποπροξένοι, αὐτόχθονες νησιῶται καὶ
κακοήθεις ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ὑπεικύνθησαν τῷ
σχῆμα τούτῳ εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις οἱ περισ-
σότεροι, διὰ νὰ τυραννῶσι καὶ ἀπελπιῶσι τοὺς λα-
οὺς τούτους, τοὺς μὲν ἀπειλοῦντες μὲ τὴν νατιζόν-
ταν, τοὺς δὲ ὁμοῖους των σκεπάζοντες ὑπὸ τὴν ση-
μαίαν των.

Τοιοῦτοι εἶναι ἐν γένει οἱ κατὰ πάσας τὰς νήσους
πρόξενοι καὶ ἀντιπρόξενοι, τῶν ὁποίων τὸν χαρακτή-
ρα εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ἡ Σ. τοῦ ἔθνους Διοίκησις.

Ἐν Σύρῃ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1826.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Μ. Α. Τζαμαδός.

(Τ. Σ.) Ν. Χρυσόγελος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.